

Jeg maa derfor bestemt fraraade ogsaa denne Ændring og henstiller til Flertallet og det eventuelle Udvalg, at man ad den af mig antydede Vej ser at komme udover dette Spørgsmaal uden en Revision af Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og udtale det Haab, at det høje Tings Flertal vil tage Hensyn til disse Anmodninger og være med til at føre Loven tilbage til den gamle Skikkelse igen. Hvis vi ikke kunne blive enige om det, ønsker jeg hellere, at vi ingen ny Lov faa, men blive ved at arbejde med den gamle Lov, som jo har været god nok i mange Aar.

Wagner: For den ærede første Taler, og for den Sags Skyld da ogsaa for den anden, har jo Landstingets Stilling til denne Sag været en Skuffelse. For mit Vedkommende kan jeg sige ganske det modsatte — Landstingets Stilling har været mig en Glæde.

Der er jo tre Spørgsmaal, om hvilke Hovedinteressen samler sig ved dette Lovforslag. Det er Spørgsmaalet om Indførelsen af Forholdstalsvalg, Spørgsmaalet om Indførelsen af Valgret og Valgbarhed for Kvinder og endelig Spørgsmaalet om Udvidelsen af Valgretten til alle Skatteydere, selvfølgelig under Forudsætning af, at de i øvrigt fyldestgøre Betingelserne for Valgbarhed til Folketinget. Hvad Forholdstalsvalgmaaden angaar, saa har den jo allerede været foreslaaet i de første Lovudkast, der fremkom fra Regeringens Side, og jeg ved ikke af, at der egentlig er bleven gjort noget som helst gældende imod den fra noget af Partierne. Jeg tror nok, man tør sige, at alle have været enige om, at det er rigtigt og retfærdigt at indføre Forholdstalsvalgmaaden. Hvad Indførelsen af Valgret og Valgbarhed for Kvinder angaar, saa er det en Tilføjelse, som skyldes Flertallet i dette Ting, men Flertallet har jo faaet fuld Tilslutning paa dette Punkt fra Mindretallet; vi have her nede enstemmig vedtaget saavel Valgret som Valgbarhed for Kvinder. Jeg skal nu udtale min Glæde over, at Landstinget i Aar er gaaet saa vidt som ingen Sinde før paa dette Omraade, idet man med en ret uvæsentlig Ændring er gaaet ind paa at give Kvinderne Valgret, om man end ganske vist endnu ikke har fundet sig foranlediget til at give dem Valgbarhed, hvilket Spørgsmaal dog nok maa siges at være af noget underordnet Betydning i Forhold til det andet. Tilbage staar da altsaa det ene

Spørgsmaal om Udvidelse af Valgretten til samtlige Skatteydere, der i øvrigt fyldestgøre Betingelserne for at være Folketingsvælgere. Det er jo det egentlige Dissenspunkt, det er Hovedpunktet i Sagen, og det skal jeg derfor tillade mig at gøre til Genstand for lidt nærmere Omtale. Jeg er ganske enig, i alt Fald i *Gerningen* enig med det ærede Flertal om, at der ikke kan være Tale om at give den kommunale Valgret til andre end Skatteydere. Ganske vist have vi i Dag hørt nogle Bemærkninger fra Flertallet om, at det skulde være ønskeligt at gaa videre, men vi ere fuldstændig enige om i *Gerningen* at fastholde Princippet i den nugældende Kommunallovgivning, hvilket jo ikke alene er gennemført for Kjøbenhavn, men ogsaa for Købstæderne og Landet, og hvorved det er fastslaaet, at Valgretten paa det kommunale Omraade er knyttet til Skatteydelse. Naar man er enig om dette Princip, forekommer det mig ganske umiddelbart indlysende og selvfølgelig, at man ogsaa maa gøre nogen Forskel mellem de skatteydende. Holde vi paa Pengesækken — det kan muligvis være galt, den foregaaende Taler (Hørdum) har jo sagt mange Ord derom — saa maa det ogsaa være rigtigt at se lidt efter, hvor mange Penge der er i samme Sæk, saa er det ganske naturligt, at man ikke giver den Mand, der yder 6 Kr. i Skat, den samme Ret som den, der yder 6,000 Kr. om Aaret, ikke saaledes at forstaa, at jeg skulde tænke paa at ville give den sidstnævnte 1,000 Gange saa stor en Ret som den anden — det vilde være vel meget — men jeg mener, at han maa dog i alt Fald have lidt mere Indflydelse end den første. Forholdet er nu, som det er oplyst fra sagkyndig Side i Landstinget — og mig bekendt er det intet Steds blevet modsagt — at af de 9—10,000, om jeg saa maa kalde dem, Fremtidsvælgere, altsaa dem, som svare Skat af en Indtægt af under 1,000 Kr., svares der til Kommunen ca. 70,000 Kr. om Aaret, at af de 26,000 Vælgere, som ere ansatte til en Skatteindtægt af 1,000—2,400 Kr. har Kommunen en Indtægt af ca. 730,000 Kr., og at endelig af de 9,000 Vælgere, som have en Skatteindtægt af over 2,400 Kr., og som i Modsætning til de mindre velhavende svare Skat af deres fulde Indtægt, har Kommunen en Indtægt af ikke mindre end 2,230,000 Kr., altsaa over 3 Gange saa meget, som af deres omtrent 3 Gange saa talrige Medvælgere og omtrent 30 Gange saa meget som af Fremtidsvælgerne, hvis Tal er omtrent lige saa højt som de højstbeskattede (9—10,000).